

בבית המשפט העליון

בש"פ 8226/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מוחמד מחאמיד

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' פורת) מיום 18.11.2018 במ"ת 44739-09-18

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התשע"ט (20.11.18)

בשם העוררת: עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיב: עו"ד אחמד יונס

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) מיום 18.11.2018 במ"ת 44739-09-18, במסגרתה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 30.9.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת, נשיאת והובלת שני כלי נשק, אביזר לנשק ותחמושת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת הבקשה צוין כי לעוררת ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובכלל זאת העובדה שהמשיב מודה בנשיאת הנשק, המחסניות והתחמושת.

2. ביום 7.10.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. כמו כן, בשים לב להיקף כלי הנשק שנתפסו וכמות התחמושת, בית המשפט ראה להורות על הכנת תסקיר מעצר כדי לבחון את מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב ולהציג נתונים נוספים שיוכלו לעמוד לפני בית המשפט טרם בחינת חלופת מעצר.

3. ביום 12.11.2018 הוגש תסקיר כאמור, ממנו עולה כי שירות המבחן התרשם שקיים קושי לשלול סיכון הישנות התנהגות עבריינית על רקע הפער בין החשדות לבין אורח חייו הנורמטיבי של המשיב. כמו כן, למרות ההתרשמות החיובית ממשפחתו של המשיב ולמסוגלותם לפקח עליו, לא ניתנה המלצה להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. ביום 13.11.2018 הורה בית המשפט ליחידת הפיקוח האלקטרוני להגיש חוות דעת בדבר היתכנות מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בביתו של המשיב. נקבע כי למרות ששירות המבחן לא בא בהמלצה להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני, צוין בתסקיר בשפה רפה כי למשיב יכולת לקבל סמכות וכי המפקחים המוצעים יכולים לעמוד במשימת הפיקוח. כן ציין בית המשפט כי החלופה טומנת בחובה הרחקה מסוימת, אם כי לא משמעותית, של המשיב ממקום האירוע, כי מדובר במי שעברו הפלילי נקי וכי הוצגו מסמכים המלמדים על רצונו להשתלב כקצין ביטחון. בית המשפט גם מצא, לאחר ששמע את המפקחים המוצעים, כי הם יוכלו לעמוד במשימת הפיקוח, מה גם שאין קושי בקבלת מרות מצד המשיב ושמדובר במי שמבקש לעלות על דרך של חיים נורמטיביים.

5. בהתאם לאמור, ביום 18.11.2018 הוגשה חוות דעת מטעם היחידה לפיקוח אלקטרוני, במסגרתה צוין כי אין מניעה לעצור את המשיב בפיקוח אלקטרוני. ביום 18.11.2018 קבע בית המשפט כי נוכח האמור בהחלטתו הקודמת, ובשים לב לכך שניתן לייחס למשיב החזקת כלי נשק לפרק זמן קצר; שהמשיב נעדר עבר פלילי; שכלי הנשק נתפסו; שמגמתו של המשיב להשתלב כקצין ביטחון באפיק חיובי; שהמפקחים המוצעים יכולים לבצע את משימת הפיקוח באחריות ולדווח על כל הפרה – ניתן יהיה להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני בכפוף להפקדת התחייבויות מצד המשיב והמפקחים. מכאן הערר.

6. לטענת העוררת, למשיב מיוחסות עבירות נשק, וכידוע רק במקרים חריגים בית המשפט יורה על חלופת מעצר בעניינו של נאשם בעבירות אלה. יתרה מכך, תסקיר המעצר שהוגש לא בא בהמלצה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, והלכה פסוקה היא כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תתקיים רק במקרים חריגים, ואין המקרה דנן בא בגדרם. אשר על כן, סבורה העוררת כי יש לקבל את הערר ולעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מאחורי סורג ובריח.

7. מנגד, סבור בא-כוח המשיב כי דין הערר להידחות. לטענתו, מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי שלא הסתבך עם החוק מעודו. גם משפחתו נקייה וללא רבב. אכן קיים פער בלתי מוסבר בין התנהגותו של המשיב בביצוע העבירות המיוחסות לו לבין עברו, ואולם מדובר במעידה חד-פעמית של אדם שאינו מסוכן. זאת, בשעה שהשאלה שיש ליתן עליה את הדעת כיום אינה הענשתו של המשיב כי אם שקילת המסוכנות הנשקפת ממנו עד אשר ייגזר דינו. על כל אלה נטען כי המשיב הודה בעבירות המיוחסות לו בהזדמנות הראשונה שנקרתה בדרכו וקיבל אחריות על מעשיו. יש גם לקחת בחשבון שאין המדובר בשחרור המשיב כי אם בהמשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כמו כן, קיים טעם הומניטרי מכריע בכך שאך לפני כשבועיים נולדו למשיב ולאשתו תאומים.

8. לאחר שעיינתי בערר ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. אכן, מדובר בעבירות נשק, כאשר ככל אלו מצדיקות מעצר מאחורי סורג ובריה (ראו למשל: בש"פ 6074/16 דומדאני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (22.8.2016)); בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל (5.5.2016)). עם זאת, אין באמור לעיל כדי לשלול את חובתו של בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופת מעצר (בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2016)), כל מקרה לפי נסיבותיו. מלאכתו של בית המשפט בשקלו אם ניתן לאיין מסוכנות באמצעות חלופת מעצר ואם ניתן ליתן אמון בנאשם, אינה נעשית על פי "נוסחה מתמטית" אלא בדרך של "תפירה ידנית" (בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.9.2011)); בש"פ 7686/03 רפייב נ' מדינת ישראל (9.9.2013)). בהתחשב בכל אלה, איני סבור כי נפלה שגגה בידי בית המשפט המחוזי, שקבע לאחר שהתרשם באופן בלתי אמצעי מהמשיב ומהמפקחים, לאחר שלקח בחשבון כי כתב האישום מייחס למשיב עבירת נשק שמצויה ברף הלא גבוה ולאור הנסיבות האישיות המיוחדות שלו – שניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בדרך של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, כפי שנקבע.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב בכסלו התשע"ט (20.11.2018).

ש ו פ ט